

Hrvoje Markulj rođen je u Zagrebu, 22. kolovoza 1946. Nakon završene zagrebačke IV gimnazije diplomira na Filozofskom fakultetu - komparativnu književnost i sociologiju. Nakon Filozofskog fakulteta pohađa jednogodišnji studij novinarstva na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu te poslijediplomski studij na odsjeku za sociologiju Filozofskog fakulteta. Suradnju na ondašnjoj TV Zagreb u redakciji kontakta programa započeo je krajem 1971. pišući za redakciju kviza i Jadranskih susreta, a od 1976. do 1982. urednik je u Muzičko-zabavnom programu Televizije Zagreb. Emisije koje je uređivao žanrovski su vrlo raznolike, u rasponu od dokumentarnih emisija vezanih uz narodnu glazbu i običaje za redakciju Bože Potočnika, komentiranja izravnog prijenosa Smotre folklor, pa do programa pretežito zabavne glazbe, omladinskog programa („Zdravo mladi“), jazza, odnosno serijala o rocku. U jesen 1982. izabran je na mjesto direktora i glavnog i odgovornog urednika u diskografskoj kući Suzy, poznatoj po svojim domaćim izdanjima (Parni valjak, Prljavo kazalište, Vice Vukov, novi val) ali i po inozemnim programima klasičnog, pop i rock repertoara licencnih partnera CBS (Columbia Broadcast System, današnji Sony Music) i WEA (Warner Music International, Elektra, Atlantic). Sudjelujući od početka u osnivanju Orfeja, kao diskografskog programa Radija i Televizije, vraća se na RTZ/HRT sredinom 1989. Vodio je do 1995. izdavački program Orfeja te realizirao veliki broj naslova koji su dobili Diskografsku nagradu Porin 1994. i 1995. S početkom 1995. postaje direktor marketinga u HNZZ - Croatia Records (bivši Jugoton), a krajem 1997. koncipira programski i kadrovski Otvoreni radio čiji je prvi direktor i glavni i odgovorni urednik te ga iste godine uvodi u eter kao jednu od i danas najslušanijih radijskih stanica. 1994. član je inicijativnog odbora za osnivanje udruženja diskografa te je 1995. godine na osnivačkoj skupštini izabran za prvog predsjednika Hrvatske diskografske udruge. HDU se ubrzo profilira kao relevantni čimbenik glazbenog života Hrvatske te ujedno predstavlja glavnog nositelja antipiratskih aktivnosti koje su tada bile vrlo značajne i za domaću i za internacionalnu produkciju. Od 2000. godine pored funkcije direktora HDU-a, radi i kao rukovodilac ZAPRAF-a. Tih godina sudjeluje u okviru stručnih grupa Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo na pripremi zakonskih odredbi vezanih za prava proizvođača fonograma, nakon čijeg uvođenja ZAPRAF biva posebno istaknut na međunarodnim konferencijama budući da je dvije godine uzastopce najuspješnija organizacija kolektivne zaštite na svijetu. Slijedom izuzetnih rezultata HDU postaje punopravnim članom International Federation of the Phonographic Industry tako da od tada predstavlja nacionalnu grupu, IFPI Hrvatska. Aktivan je sudionik na međunarodnim stručnim skupovima Hrvatskog društva za autorsko pravo i IFPI-a te vodi seminare i instruktaze u regiji s posebnim naglaskom na praktičnoj primjeni prava proizvođača fonograma. Koautor je stručnog članka „Poslovni aspekti kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava u svjetlu pristupanja Republike Hrvatske Europskoj Uniji“ objavljenog u Zborniku Hrvatskog društva za autorsko pravo 2007. U

2011. je regionalni instruktor i koordinator IFPI s posebnim obzirom na praktičnu implementaciju fonografskih prava u Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori, Makedoniji i Srbiji. Istovremeno je angažiran od strane Universal Music Croatia u funkciji njihovog unapređivanja kolektiranja naknade fonografskih prava. Od 1996. do 2010. glavni je tajnik, pa direktor Diskografske nagrade Porin. Svojedobno je bio član glazbenog savjeta HRT-a, a sudjelovao je i pri osnivanju Hrvatskog društva za autorsko pravo čiji je i danas član. Jedan je od osnivača i prvi predsjednik Instituta hrvatske glazbene industrije. Također je jedan od utemeljitelja umjetničke organizacije Chansonfest – međunarodni festival šansone čiji je prvi, odnosno aktualni predsjednik te je ujedno urednik istoimene etikete koja je uglavnom posvećena šansoni. Povremeno gostuje kao urednik izdanja u svojoj bivšoj kući Croatia Records (antologije Zrinka Tutića, Željka Bebeke, Kemala Montena, Rajmonda Ruića, knjiga Bijelo dugme..) odnosno kao urednik notnog izdanja skladbi Zrinka Tutića Hrvatskog društva skladatelja i Cantusa. Posljednjih pet godina radio je za specijalizirano odvjetničko društvo Korper i partneri na praktičnoj primjeni autorskopravne problematike vezane za prava proizvođača fonograma. Odlikovan je Spomenicom domovinskog rata, a za humanitarni rad Redom Danice Hrvatske.